

ЛЖЧЪ

Обичамъ те катъ първи лжчъ — росата,
роса на мойтъ злачни широти! —
Катъ ястребъ смѣлъ, изгубенъ въ небесата,
душата ми къмъ твоя свѣтъ лети.

Желая те катъ ручей лихъ — покоя,
покой да влѣшъ въ буритъ ми ти.
И търся те и въ тъмний мразъ, и въ зноя,
и въ бездни, и въ призвездни висоти.